

Pismo učiteljima

Danas moje dijete kreće u školu i sve će mu ondje neko vrijeme biti strano i novo, i zato bih volio da budete nježni prema njemu.

Naučite ga da je u školi mnogo časnije griješiti nego varati, neka zna časno gubiti i uživati u pobjedi. Naučite ga da bude obazriv s obazrivima, a nepopustljiv s grubima. Naučite ga prepoznati nasilnike i nadvladati ih. Odvratite ga od zavisti ako možete i naučite ga tajni spokojnog osmijeha. Želio bih da se može nasmijati kad je tužan, naučite ga da suze nisu sramota, da slava može biti i u porazu, a očaj u uspjehu. Naučite ga da se ne obazire na cinike.

Naučite ga, ako možete, čudesnosti knjiga, ali dajte mu također vremena da duboko razmišlja o vječnoj zagonetki ptica na nebu, pčela na suncu i cvijeću na brežuljku.

Naučite ga da vjeruje vlastitoj ideji, čak i kad mu svi kažu da je ona pogrešna. Pokušajte mom sinu dati snagu da ne slijedi gomilu kada svi to čine. Naučite ga da svakoga saslušša, ali naučite ga da probere sve što čuje i da zadrži samo ono dobro što prođe kroz sito istine.

Naučite ga da proda svoje znanje najboljem ponuđaču, ali da nikada ne izvjesi cijenu na svoje srce i dušu. Neka ima hrabrosti biti strpljiv i neka ima strpljenja biti hrabar.

Naučite ga da uvijek ima uzvišenu vjeru u sebe, jer tada će uvijek imati uzvišenu vjeru u čovječanstvo i Boga.

Gornji je tekst navodno napisao američki državnik Abraham Lincoln učitelju svoga sina prvoškolca. No, to je svakako tekst nad kojim se treba zamisliti svaki učitelj.